

fum non est, (Cafaubonus Melanderini nomen ab aliis exemplaribus exulare scribit.) Rondeletius depinxit. Melanuro iste similis est. Toto corpore nigrescit, circa caput ex ni-

gro purpurascit. *Cauda* saxatilium more in unam latam pinnam definit. *Hepar* habet ex rubro candidum. Splenem nigrum, fel aqueum, lapides in capite.

ARTICVLVS X.

De Sparo.

TAB. XVIII.
II.

Quem Graeci *σπάρον* ἀπὸ τῆ σπείρον, quod est palpitare, ut Eustathius author est, Latini Sparum, seu a spargendo, seu aliunde vocant: hunc eundem cum *Rhyade* Aristotelis, et Aeliani *Aspargo*, sed perperam, Rondeletius facit. Nec enim vel *ρῶς* speciale alicujus piscis nomen est, quod Salvianus opinatur; nec videtur isto vocabulo in singulari uti. *Ρύαδες* vero, quos Aristoteles, fugere quoties vel piscium lotura vel navis sentina erecta est, quasi foedo tactos odore scribit, et quos Gaza modo *flutas*, modo *Spargos*, aliquando *fufaneos*, id est, *χύτας*, quod fufim retibus capiuntur, vocat: ii sunt, qui frequentes quidem et simul natant, fufimque et retibus capiuntur; ducem tamen, quod *ἀγελαιός* proprium, non habent.

Aelian. H.
l. 1. c. 46.

De Aspargo nihil apud Aelianum invenies. Gillius duntaxat *Rhyades* Aspargos interpretatus est, et multis errandi occasionem praebuit. Haud parvam cum *Aurata* et *Sargo* habet similitudinem. Ab illa, cor-

pore minore et magis rotundo, rostro acutiore, et quod circa branchias nullam neque purpuream, neque nigram maculam gerat, distinguitur. Ab hoc vero, quod ex auro refulgeat, lituram in cauda habeat, capite sit magis protenso, tres *aculeos* sub spina quae est ano vicina ostendet, lienem rubrum, gracilem, oblongum, rectum, in dextro latere habeat, differt.

Littoralem Oppianus facit, Plinius inter marinos recensuit. Ovidius pelagium voluit, sed et marinis stagnis gaudet, inque iis frequenter capitur. Gregalis est, *carnivorus*, venatur et marinos pulices. Aestate circa saxosa littora parit. Haud olim ignobilis in cibo. Coquus apud Antippum inter lautissimos recenset. Epicharmus inter eos ponit, quorum ne stercora quidem fas sit Diis abjicere. Diphilus acrem esse *ἀπαλόσαρον ἄβρωμον, εὐτόμαχον, τραγνισόν*, difficilem addit. Raro ob parvitatem elixatur.

Oppian.
Halient. l. 1.
v. 109.
Plin. H. N.
l. 32. c. 11.

ARTICVLVS XI.

De Mormyro et Cantbaro.

TAB. XIX.
3.

De Mormyro, qui Oppiano *μορμύρος*, Ovidio *Mormyr*, Gazae *Mormur*, pauca prodidere veteres. Quem Bellonius describit, Constantinopoli et alibi, nomine veluti per manus tradito, Mormyrus dicitur, videturque notas ab antiquis traditas, (*αἰολόν* seu maculosum Oppianus, *πιτῦμ* Ovidius nominat) sibi vindicare. Piscis est corpore quam *Aurata*, *Sparus*, *Sargus*, et *Melanurus* longiore, et minus ad latera compresso. Capite item (utor verbis Aldrovandi) tenuiore et caelato, rostroque acutiore. Os mediocre habet, dentes exiguos, labia crassa, oculos-

Oppian.
Halient. l. 1.
v. 100.Aldrovand.
de Piscibus
l. 2. c. 19.

que medios, branchias utrinque quaternas etc.

Littoralem esse, praeter Archestrati apud Athenaeum et Oppiani auctoritatem, cottidiana piscatorum experientia testatur. Nullum non *cibum* attingit, parva animalcula, conchulas, et minora crustacea venatur; nec a terrestribus sordibus abstinet. Parit aestate, capitur verriculis, et plagulis, ut Plutarchus ait. Retibus inclusus, imis in vadis, sulco, crebro caudae motu depulsis arenis facto, subterlabitur. *Τροφιμώτατον* Hicelius facit, quia lutum olet, vilis nostro tempore habetur.

Oppian.
Hal. l. 3.
v. 126.
Athen. l. 7.